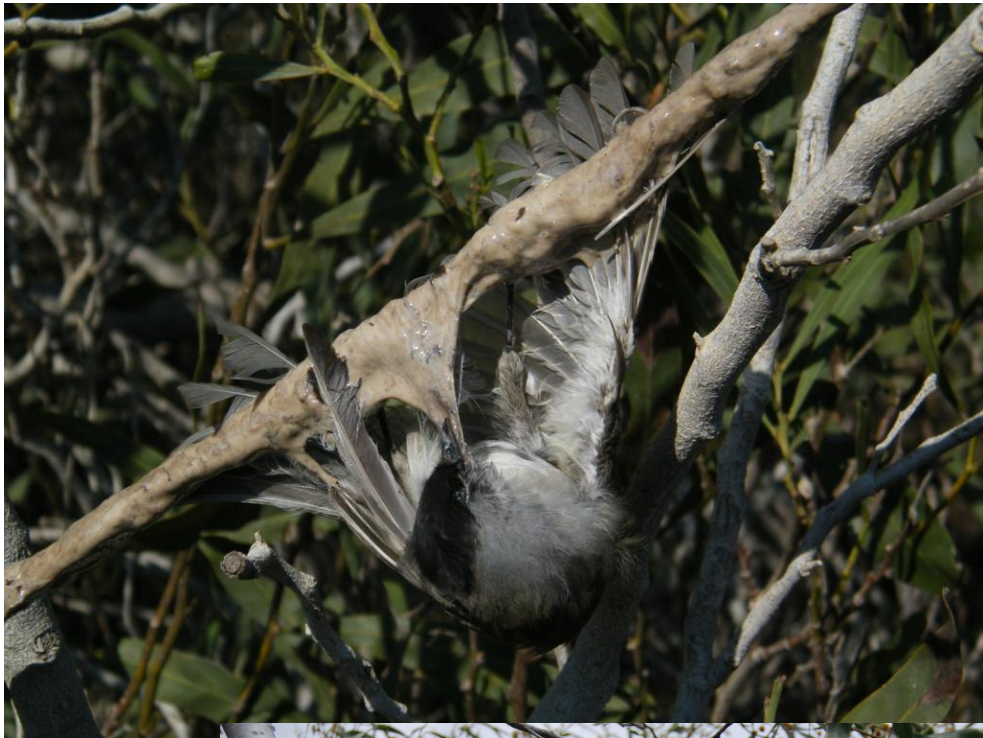

Report autumn 2011
Emptying the Skies of the Mediterranean & the Island of Cyprus

CYPRUS 2011

Millions protected and endangered wild Birds are slaughtered

No end of the brutal ugly scenes

Tree with lime sticks

Illegal killing of birds on Cyprus: a growing problem, especially severe in autumn 2011.

- I Restaurant trade must be tackled before progress can be made
- II Interpretation of relevant legislation [Law 152(I)/2003]
- III Failure of the Cypriot government to tackle the problem of illegal killing of birds

I – Restaurant trade must be tackled before progress can be made

Restaurants are the chief culprits in the trade that surrounds the illegal killing of birds. If they were subject to constant checks and searches by the authorities, restaurant owners would gradually but certainly stop serving *ambelopulia*, rather than face the ensuing inconvenience and legal consequences. On paper, the law against serving illegal dishes in restaurants is very strict, and can lead to closure of an offending establishment. If the Cypriot government intends to follow through on the promises it made at the July 2011 conference to engage seriously in the fight against illegal killing of birds, then it must prioritise action against illegal practices by restaurants, since it cannot but be aware that this would also mean reducing the current vast scale of trapping and killing.

II – Interpretation of relevant legislation [Law 152(I)/2003] (page 16)

The second factor underlying the constant proliferation of illegal bird killing is the over-restrictive application of the relevant legislation [Law 152 (I)/2003] and in particular the recognition of an extremely limited range of evidence for the arrest and prosecution of bird trappers.

Observations from field patrols show that numbers of arrests of bird trappers bear no relation to the actual numbers of persons committing crimes at trapping sites.

The principal factor in the derisory arrest figures for bird trappers is the far too restrictive interpretation of Law 152(I)/2003, which currently prevents any effective legal deterrent against criminal activities.

Judges appointed to try illegal trapping cases are at present recognising a much too limited range of evidence. In this respect, it should be noted that bird trapping involves a series of steps which both precede and follow the actual trapping and killing in the field. These are briefly summarised here to allow proper contextualisation of the need for improved interpretation and application of Law 152(I)/2003.

Phases of illegal bird trapping activities

Bird trapping with lime sticks involves days of preparation before actual catching in the field. Entire bushes are cut down, or single branches pruned for use as sticks. Ropes and cables are used to tie the branches of trees and bushes into position for setting the traps. Such preparations clearly show that a site is being prepared for illegal catching.

During the actual trapping phase:

1. Lime sticks are set out, often in small quantities at first, with large numbers of sticks being used only after initial security precautions.
2. An acoustic lure device is switched on, often only early in the morning, while the trapper leaves the site, perhaps waiting close by where he can observe proceedings.

3. Before the roosting birds leave trees and bushes, any trapper working near his site collect stones in plastic buckets. He then throws the stones into the trees and bushes, forcing the resting birds to fly off in the direction of the lime sticks.
This process can take a long time.
4. The trapper quickly collects the dead or dying birds caught on the lime sticks and then leaves the trapping site.
5. If the trapper feels 'safe', the acoustic lure device may be left working in the field throughout the morning.
6. The lime sticks are finally taken down between 7.30 and 11 a.m.

The process of trapping involves a series of at least five phases, all of which point clearly to a trapper's guilt and which constitute at least circumstantial evidence of illegal killing of birds. Participation in any or all of the following activities should therefore be sufficient grounds for arrest and prosecution:

1. Setting out lime sticks;
2. Throwing stones into trees and bushes where lime sticks have been set out;
3. Using acoustic lure devices;
4. Collecting birds from lime sticks;
5. Collecting lime sticks:

The above activities usually take place in the early morning (before 7.30 a.m.) in scrub and fields, i.e. at a time when obviously no one other than bird trappers is abroad. The mere presence of persons in such places in the early hours of the morning should be sufficient grounds for suspicion and lead to further searching and investigation.

Lime sticks are often set out in small orchards, enclosed by wire fencing or thick hedges: these traps should always be considered the property and responsibility of the owner of the orchard. Denial of possession in such cases is absurd, as no Cypriot orchard owner would ever tolerate intrusion into and disturbance of his carefully managed fruit trees, vegetable garden or olive grove. The presence of lime sticks in enclosed orchards is clear evidence of illegal activity by the orchard owner, and should be treated as such: the burden of proof should lie with the case for the defence in such instances, and not – as restrictively applied at present – with the prosecution.

Law 152(I)/2003

Cypriot bird trappers are fully aware of the excessively restrictive interpretation of this national law in the courts, under which perpetrators are only found guilty by magistrates when evidence includes direct observation of setting out or collecting traps, even though the actual wording of the law does not require this.

Most trappers are repeat offenders and therefore experienced in exploiting legal loopholes; this over-restrictive, if not false interpretation of the law in the courts plays into the hands of wildlife criminals, allowing them to make a mockery of both the Game Fund and the Police. Loss of equipment is only a minor irritation for trappers, who do not face the real deterrent of arrest and prosecution unless they are actually caught using traps, despite the fact that the equipment itself exists only for illegal purposes. Because of the over-restrictive interpretation of Law 152(I)/2003, up to 75% of perpetrators of wildlife crime are never arrested or charged, notwithstanding clear evidence of wrong-doing in possession of the police or Game Fund officers. This problem is compounded by the fact that, due to lack of proper legal training,

evidence for the prosecution is often poorly prepared or inadequately presented before the Court, further weakening the judicial deterrent to wildlife crime.

Indeed, the complete failure to effectively combat wildlife crime on the island has unfortunately made a laughing stock of the Cypriot judiciary and conservation authorities, which are openly flaunted by hunters and trappers; anyone with experience in the field will be aware that large numbers of individuals can be observed committing crimes, often in broad daylight, on a daily basis: on Cyprus, the rule of law is suspended so far as wildlife conservation is concerned.

The question of proper interpretation of Law 152(I)/2003 should be urgently addressed, the more so as correct application of legislation is an issue which requires no major financial commitment, but is simply a question of political will. In this respect, it should be remembered that the Larnaca Conference of July 2011 brought an undertaking from the EU to offer assistance in training for Cypriot judiciary and legal officers in the domain of wildlife crime.

III – Failure of the Cypriot government to tackle the problem of illegal killing of birds

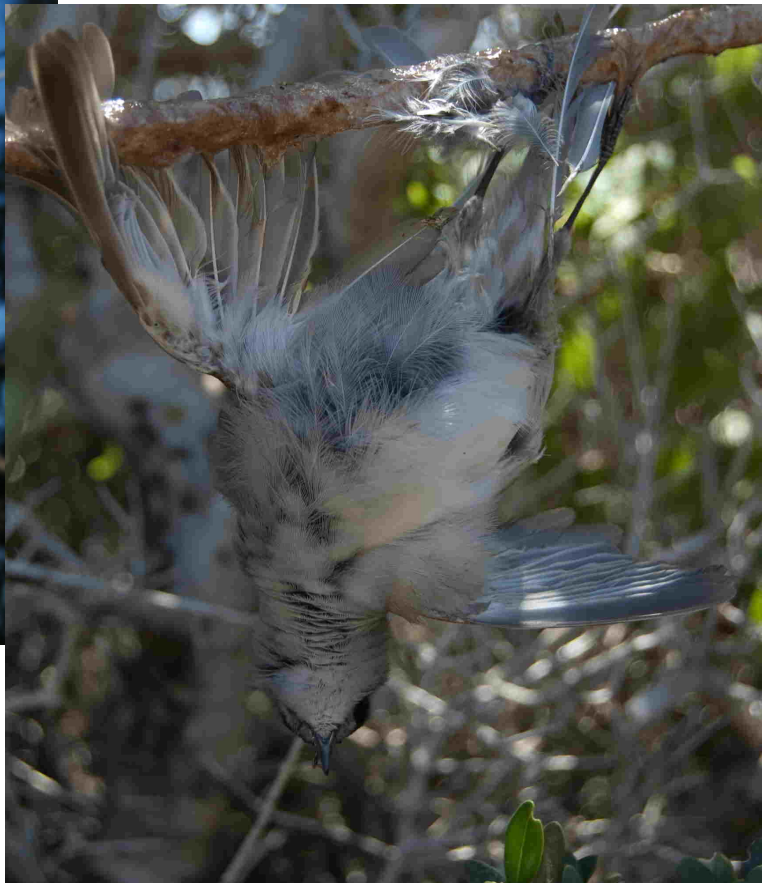
The third important reason for the escalation in illegal trapping is the lack of resources brought to bear by Government institutions. The staffing levels of both game wardens and police are woefully inadequate, despite the fact that the Game Fund is called upon to protect an area of some 260 km² along the south coast during migration periods. During autumn 2011 there were some signs of efforts on the part of the Game Fund to work intensively and improve the level of coordination between its officers and bases, but this did not translate into any appreciable improvement in its effectiveness in the field, in such areas as Paralimni Cape Greco and Ayia Napa. We were still unable to call in patrols in most cases, despite assistance from the police in Paralimni and Ayia Napa.

If the Cypriot government is to deliver on the promises made at the Larnaca Conference in July 2011, at which it undertook to address finally the conservation disaster of illegal trapping of birds, then it must take serious steps to reform management failings and enhance the effectiveness of the Game Fund and police on the south coast.

The constant refrain we now hear is that the current financial crisis in Cyprus makes it impossible to increase staffing levels for the Game Fund's anti-poaching teams. However, comparison with the island's efficient police force gives the lie to this facile explanation. The real problem lies in cost-effective, up-to-date management: the police management structures are efficient, whereas the Game Fund's structures are not. With the political will and improved management, the Game Fund's current staff could be used far more effectively with very limited capital investment. To give one simple, but overwhelming example: absurdly, the area of Paralimni/SE Peninsula is not currently covered by a Game Fund base or anti-poaching unit. It would be sufficient to set up such a base to ensure prompt intervention at current staffing levels; instead, as of now, delays of days or even weeks can occur before a Game Fund patrol from Larnaca or Nicosia responds to calls. The resulting appalling inefficiency and waste of public money encourages the criminal element in Cypriot society and is demoralising for both the police and local citizens, as well as the hard-working volunteers of organisations such as MBCC.

Wild life waste

Red Liste Waste

Common Redstart
SPEC 2 (1994: 2) Status: Depleted
Criteria: Large historical decline
European and Global JUNC **Red List** Category

Saved on lime stick

MBCC: bird conservation in Ayia Napa, Cape Greco, Protaras, Paralimni, over an area of approx. 2800 ha

The autumn campaign of MBCC Migratory Birds Conservation in Cyprus against illegal bird trapping began on 20 September and ended on 21 October 2011. We surveyed 50 catching sites by day and night in groups of four, listening for decoy devices and observing catchers' trapping times. With assistance from police officers and game wardens we could intervene directly against wildlife criminals in some cases.

During the campaign we were able to:

- collect around 2000 lime sticks;
- impound 18 decoy devices;
- release 117 live birds from lime and also remove 2 dead birds;
- observe 40 illegal trappers;
- make direct contact with 17 illegal trappers at their sites;
- ensure the arrest of 4 wildlife criminals, as a result of which 2-3 illegal bird trappers will appear in court.

As in the past, we were faced with great difficulty when trying to call in support from the Game Fund or police in our area. The constant effort required to seek aid from the authorities reduced our effectiveness in the field. This autumn we found it impossible to monitor all the areas we regarded as important and were forced to leave some 30 sites completely vulnerable to illegal trapping, because of the large numbers of armed and aggressive perpetrators present. At present, the wildlife criminals are quite blatant in their contempt for conservationists, enforcement officers and the law itself, acting in gangs and with methods which are comparable to the Mafia and other elements of organized crime in the Mediterranean area. Cypriot law on wildlife crime is applied in such a lax and restrictive fashion that wildlife criminals have no fear of prosecution and feel entitled to engage openly in their illegal activities. The numbers of persons involved in illegal trapping are higher than in recent years, and their behaviour has also become more violent and aggressive, including threats of physical violence to volunteers and criminal damage to vehicles.

Illegal netting of birds also appears to be on the increase, with more net poles being found than before at trapping sites. This suggests that netting is now taking place on a large scale at sites where previously most birds were caught with lime sticks. The continuing expansion and intensification of bird trapping throughout the area of Paralimni, Cape Greco and Ayia Napa is a cause for grave concern. Despite our efforts, we were unable to observe one of the many netting stations in use: wildlife criminals are now using defensive techniques to prevent detection by volunteers or law enforcement officers, including handlers with dogs and warning lookouts placed on approach roads.

The high financial rewards from illegal killing of birds and the lack of any effective judicial deterrent or policing have combined to make wildlife crime an increasing phenomenon in Cyprus. It is a Europe-wide disgrace that the Cypriot government continues to tolerate large-scale organised crime on the island in this way.

Case studies of illegal killing of birds and the response from the authorities

Case 1

Over the years the MBCC has found various quantities of lime sticks in a small orchard next to a restaurant in Protoras. The carefully tended orchard, olive grove and vegetable garden of the restaurant, which this year (17/10/2010) was also equipped with steel-framed equipment for making lime sticks, is not enclosed by a wire fence but surrounded by thick bushes.

Two years ago we asked the police to accompany us to this orchard. Since the police delayed by some 90 minutes, we were discovered outside the orchard by the restaurant owner, who drove us off what he claimed was his property (although it appeared doubtful as to whether the land where we were waiting for the police actually belonged to him). The owner and his staff then ran into the orchard and, when the police appeared, all the lime sticks had been removed.

This year, on 17 October 2011, we decided to inspect the site again. Police officers from Paralimni appeared punctually and were able to observe both lime sticks set out in the trees and the lime stick-making equipment. The owner did not make an appearance. The police made no effort to contact him: why not? The police were also reluctant to take down a statement from me when I offered one: why? I was given to understand that the case against the owner would be dropped, if it came to court. Yet the man concerned was clearly identifiable as the owner of both restaurant and orchard – he himself insisted on the fact when driving us off his property. Both we and the police had incontrovertible evidence of wildlife crime being committed on a regular basis on the restaurant owner's property. It is clearly nonsense for such a perpetrator to suggest that the crimes were being committed in his own backyard by persons unknown for years – no reasonable, well-trained magistrate would accept such a preposterous defence. If such a criminal can go scot free, despite the presence of the police, when his actions – the illegal killing of birds and their serving and consumption as restaurant fare – lie at the very heart of organised wildlife crime on the island, then, as has been noted, there is no effective rule of law in Cyprus so far as conservation is concerned.

Case 2

For several years MBCC has kept under observation the intensive trapping activities of the owner of a private house and garden above the Ayia Saranta road, close to the electricity transformer station in Protoras. During the night of 22 September 2011 we again heard an electronic bird call device being used inside this fenced garden.

On the morning of 29 September a patrol car from the Larnaca Game Fund answered our call.

Approaching the garden, we found a tree, adjoining the fence but outside the garden itself, in which were 26 lime sticks with 9 trapped birds, all still alive. The owner and his staff busied themselves inside the fenced area removing items which the game wardens were not supposed to see.

Meanwhile the wardens asked for permission to enter the premises at the main entrance. This was refused by the owner, who instead let loose his Alsation dogs, which ran around barking inside the entrance. In response, the game wardens did... nothing. I called the police in Paralimni and suggested a warden ask them to intervene; instead, he told the police that there was no point in taking further action in this case – apparently because he had not seen the owner setting out or collecting lime sticks. As a result, the police did not intervene. It was galling to witness this complete failure to take action, after witnessing the use of lime sticks and illegally trapped birds on the scene, not to mention the blatant efforts of the perpetrators to destroy or conceal evidence, and their aggressive behaviour in unleashing guard dogs in the presence of the authorities.

Case 2

Bird catching constructions adjoining the garden fence outside.

Later, on 4 October, we observed the same perpetrator in the act of setting out lime sticks in bushes inside the garden enclosure with the aid of an electric torch. Only on 6 October, however, did a patrol car from Nicosia answer our call. Unfortunately, during the intervening 48 hours there were no lime sticks set out and the owner had been tipped off about the police presence. He generously opened the property to the authorities – in stark contrast to his previous behaviour when the patrol had answered our call promptly – and complained bitterly to the wardens about the presence of “foreigners”. The wardens accepted his version of events despite all the obvious trapping constructions and left the scene. Shortly afterwards the very same man appeared, together with a dog, at a trapping site of a nearby farmer, who had set out lime sticks, which we were now forced to collect hastily. The garden owner and trapper laughingly told his neighbour about the earlier visit by the game wardens. As so often in the past, sad to say, the game fund officers were just a joke for Cypriot criminals.

This second case is typical of the current lawlessness in Cyprus: even blatant repeat offenders have little to fear from the police or judiciary, as arrest for illegal killing of birds is almost impossible.

We support the global ecology movement.
We respect and love nature and all that is.
We protect the small birds on migration that are
Decoyed, tortured and killed by the millions, for greed, in Cyprus.

Edith Loosli, Schorenstr 33, CH-3645 Gwatt, Switzerland

E-mail: flora.ch@gmx.net

Gwatt, 18 November 2011

Θέμα: Κυπριακή νομοθεσία «Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Προστασίας και Διαχείρισης Άγριων Πτηνών και Θηραμάτων Νόμος του 2003» για σκοπούς εναρμόνισης με την Οδηγία 79/409/ΕΟΚ

Ορολογίες

- “άγρια πανίδα” σημαίνει τα θηράματα, τα άγρια πτηνά και το αγρινό
- “άγριο πτηνό” σημαίνει κάθε πτηνό το οποίο ζει εκ φύσεως σε άγρια κατάσταση και περιλαμβάνει θηραματικό πτηνό
- “αποδημητικό” σημαίνει κάθε είδος άγριας πανίδας που μεταναστεύει από το χώρο φωλοποίησης στο χώρο διαχείμασης και αντίστροφα σε τακτά χρονικά διαστήματα
- “ενδημικό” σημαίνει κάθε είδος άγριας πανίδας το οποίο απαντά, υπό φυσικές συνθήκες, μόνο στη Δημοκρατία
- “επιδημητικό” σημαίνει κάθε είδος άγριας πανίδας το οποίο απαντά, υπό φυσικές συνθήκες, στη Δημοκρατία και δε μεταναστεύει
- “θήραμα” σημαίνει λαγούς (*Lepus europaeus*) και θηραματικά πτηνά και περιλαμβάνει οποιαδήποτε άλλα ζώα τα οποία δυνατό να καθοριστούν ως θήραμα
- “ιερακοθηρία” σημαίνει τη θήρα με τη χρήση ζωντανών αρπακτικών ειδών
- “κυνηγετικό όπλο” έχει την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό το άρθρο 2 των περί Πυροβόλων Όπλων Νόμων του 1974 έως 2000
- “κυνήγι” ή “θήρα” σημαίνει τη δραστηριότητα που ασκείται με κυνηγετικό όπλο ή κυνηγετικό τόξο, με ή χωρίς τη συνοδεία κυνηγετικού σκύλου, από κάτοχο άδειας κυνηγιού
- “προστατευόμενο” σημαίνει το είδος της άγριας πανίδας του οποίου απαγορεύεται η πυροβόληση, φόνευση, σύλληψη, καταδίωξη, κατοχή, πώληση ή έκθεση προς πώληση και καθορίζεται στο Παράρτημα VI

Μέρος VII - Άδεια κυνηγιού

- 31.-(1) Κανένα πρόσωπο δεν πυροβολεί, φονεύει, κατέχει, συλλαμβάνει ή καταδιώκει με οποιοδήποτε τρόπο θήραμα, εκτός αν είναι κάτοχος άδειας κυνηγιού.
- 32.-(1) Δικαίωμα συμμετοχής στα επιμορφωτικά μαθήματα και στην ειδική εξέταση έχει κάθε πολίτης της Δημοκρατίας, όπως επίσης κάθε αλλοδαπός που διαμένει στη Δημοκρατία και έχει συμπληρώσει το δέκατο έβδομο έτος της ηλικίας του
- 33.-(1) Ειδικές εξετάσεις για την απόκτηση άδειας κυνηγιού διενεργούνται από τριμελή επιτροπή, που διορίζεται από τον προϊστάμενο
- 34.-(1) Τα επιμορφωτικά μαθήματα και οι εξετάσεις περιλαμβάνουν δύο μέρη, το θεωρητικό και το πρακτικό
- Εμφανής τοποθέτηση άδειας κυνηγιού.
 - ο 39.-(1) Ο κάτοχος άδειας κυνηγιού τοποθετεί και επιδεικνύει την άδεια κυνηγιού σε εμφανές μέρος, στο κέντρο της πλάτης, κατά τη διάρκεια διεξαγωγής του κυνηγιού.
 - (2) Πρόσωπο το οποίο παραβαίνει τις διατάξεις του εδαφίου (1) είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται, σε περίπτωση καταδίκης, σε φυλάκιση που δεν

υπερβαίνει τα δύο χρόνια ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις Λ.Κ. 2.000,00 ή και στις δύο αυτές ποινές

- Απαγόρευση έκθεσης θηραμάτων.
 - 41.-(1) Απαγορεύεται η έκθεση ζωντανών θηραμάτων και ειδών άγριας πανίδας σε κοινή θέα και ο βασανισμός τους με οποιοδήποτε τρόπο, καθώς και η έκθεση σε κοινή θέα, έξω από τα μηχανοκίνητα μεταφορικά μέσα, φονευθέντων θηραμάτων από κυνηγό.
 - (2) Πρόσωπο το οποίο παραβαίνει τις διατάξεις του εδαφίου (1) είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται, σε περίπτωση καταδίκης, σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις Λ.Κ. 2.000,00 ή και στις δύο αυτές ποινές
- Απαγόρευση απόρριψης φυσιγγίων.
 - 42.-(1) Απαγορεύεται η απόρριψη κενών φυσιγγίων ή άλλων απορριμμάτων στην ύπαιθρο κατά τη διάρκεια διεξαγωγής κυνηγιού.
 - (2) Πρόσωπο το οποίο παραβαίνει τις διατάξεις του εδαφίου (1) είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται, σε περίπτωση καταδίκης, σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις Λ.Κ. 2.000,00 ή και στις δύο αυτές ποινές.

Μέρος VIII - ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ ΘΗΡΑΣ

- Τα μέσα και τρόποι που περιγράφονται στην Οδηγία 2009/147/EK στο Παράρτημα IV κ.α. όπως
 - Απαγορεύεται η ιερακοθηρία.

ΜΕΡΟΣ ΙΧ - ΚΛΕΙΣΤΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΚΥΝΗΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

- 46.-(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο καθορίζει με διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας οποιαδήποτε περίοδο του έτους ως ανοιχτή περίοδο κυνηγιού
 - Νοείται ότι το Υπουργικό Συμβούλιο δεν καθορίζει οποιαδήποτε περίοδο μεταξύ της **1ης Μαρτίου και της 15ης Αυγούστου κάθε έτους**, και των δύο ημερομηνιών συμπεριλαμβανομένων, ή ολόκληρη αυτή την περίοδο ως ανοιχτή περίοδο κυνηγιού
 - (2) Όποια περίοδος του έτους δεν έχει καθοριστεί δυνάμει του εδαφίου (1) ως ανοιχτή περίοδος κυνηγιού θεωρείται κλειστή περίοδος κυνηγιού
- Απαγορευμένες περιοχές κυνηγιού
 - 50.-(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο με διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας κηρύττει οποιαδήποτε περιοχή ως απαγορευμένη περιοχή κυνηγιού
 - (2) Χωρίς επηρεασμό των διατάξεων του εδαφίου (1):
 - όλες οι αστικές περιοχές, οι τουριστικές εγκαταστάσεις και οι κατοικημένες περιοχές χωριών σε ακτίνα πεντακοσίων (500) μέτρων από τις παρυφές των οικιών τους ή των εγκαταστάσεών τους και οι περιοχές σε ακτίνα διακόσιων (200) μέτρων από μεμονωμένες οικίες
 - όλες οι στρατιωτικές εγκαταστάσεις και οι εγκαταστάσεις σε απόσταση τριακόσιων (300) μέτρων από αυτές
 - όλοι οι ιδιωτικοί περιφραγμένοι από τοίχους ή από μεταλλικό δίκτυο ή από άλλο υλικό περίφραξης ύψους μεγαλύτερου των εκατόν πενήντα (150) εκατοστών χώροι
 - είναι απαγορευμένες περιοχές κυνηγιού.
- Απαγόρευση μεταφοράς όπλων σε απαγορευμένη περιοχή κυνηγιού ή προσωρινά απαγορευμένη περιοχή κυνηγιού

Μέρος X - ΕΜΠΟΡΙΑ ΘΗΡΑΜΑΤΩΝ

- 54.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 10, κανένας κάτοχος άδειας κυνηγιού δεν πωλεί ή με οποιοδήποτε τρόπο διαθέτει επ' αμοιβή οποιοδήποτε θήραμα εκτός των ειδών άγριων πτηνών που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ
 - ο (2) Τα είδη άγριων πτηνών που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ μπορούν να διατεθούν μόνο σε κάτοχο άδειας εμπορίας θηραμάτων
 - ο (3) Πρόσωπο το οποίο παραβαίνει τις διατάξεις του παρόντος άρθρου είναι ένοχο αδικήματος
- 55. (3) Η άδεια εμπορίας θηραμάτων εκτίθεται από τον κάτοχό της σε περίοπτο μέρος του χώρου ή των υποστατικών τα οποία καθορίζονται σε αυτή **για πώληση ή διάθεση θηράματος.**
 - ο (4) Κάθε κάτοχος άδειας εμπορίας θηραμάτων τηρεί βιβλίο στο οποίο καταχωρεί αληθή και ακριβή στοιχεία, όπως αυτά αναφέρονται στον Τύπο Ε του Παραρτήματος VII
 - ο (6) Πρόσωπο το οποίο παραβαίνει τις διατάξεις του εδαφίου (3) είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται, σε περίπτωση καταδίκης, σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις Λ.Κ. 2.000,00 ή και στις δύο αυτές ποινές
- Απαγόρευση προσφοράς θηραμάτων και άλλων ειδών άγριας πανίδας σε υποστατικά.
 - ο 56.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 10, κανένα θήραμα ή άλλο είδος άγριας πανίδας δε μαγειρεύεται, πωλείται ή προσφέρεται σε οποιοδήποτε υποστατικό και κανένα όνομα ή περιγραφή οποιουδήποτε θηράματος ή είδους άγριας πανίδας δεν μπορεί να αναφέρεται σε κατάλογο φαγητών οποιουδήποτε υποστατικού ή σε σχέση με οποιοδήποτε υποστατικό
 - (2) Πρόσωπο το οποίο μέσα σε οποιοδήποτε υποστατικό ή σε σχέση με οποιοδήποτε υποστατικό:
 - μαγειρεύει, πωλεί ή προσφέρει οποιοδήποτε θήραμα ή είδος άγριας πανίδας,
 - επιτρέπει ή ανέχεται όπως οποιοδήποτε θήραμα ή είδος άγριας πανίδας μαγειρεύεται ή πωλείται ή προσφέρεται, ή
 - χρησιμοποιεί ή επιτρέπει ή ανέχεται τη χρήση οποιουδήποτε καταλόγου φαγητών στον οποίο αναφέρεται το όνομα ή οποιαδήποτε άλλη περιγραφή θηράματος ή είδους άγριας πανίδας,
 - είναι ένοχο αδικήματος.
 - ο (5) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, «**υποστατικό**» σημαίνει:
 - Ξενοδοχείο, υπεραγορά, περίπτερο, κατάστημα, πανδοχείο, εστιατόριο, καφενείο, ταβέρνα ή υποστατικό παρόμοιου είδους
 - οποιοδήποτε χώρο, υπαίθριο ή μη, στον οποίο πωλείται θήραμα ή είδος άγριας πανίδας ή στον οποίο μαγειρευμένη τροφή πωλείται, προσφέρεται ή ετοιμάζεται για πώληση ή προσφορά για ανθρώπινη κατανάλωση.

ΜΕΡΟΣ XI - ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- 61.-(1) Κανένας δεν ταριχεύει ή διατηρεί ταριχευμένα θηράματα ή άλλα είδη άγριας πανίδας, παρά μόνο αν διαθέτει σχετική άδεια, η οποία χορηγείται από τον προϊστάμενο για συγκεκριμένο είδος θηράματος ή άγριας πανίδας.

ΜΕΡΟΣ XII - ΕΞΩΔΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

- 85. Η εξώδικη ρύθμιση αδικήματος και η πληρωμή εξώδικου προστίμου δεν αποτελεί καταδίκη. Το δικαστήριο όμως δύναται να λάβει υπόψη του τα πιο πάνω γεγονότα στην επιμέτρηση της ποινής σχετικά με τη διάπραξη άλλων παρόμοιων αδικημάτων

ΜΕΡΟΣ ΧVΙΙΙ - ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- Αδίκημα για το οποίο δεν προβλέπεται ειδική ποινή.
 - 88. Πρόσωπο το οποίο βρίσκεται ένοχο αδικήματος, σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο, για το οποίο δεν προβλέπεται ειδική ποινή υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει το τρία χρόνια ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις Λ.Κ. 10.000,00 ή και στις δύο αυτές ποινές.
 - 89. Σε περίπτωση που πρόσωπο καταδικάζεται για δεύτερη φορά για αδίκημα, σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο
 - η προβλεπόμενη ποινή στο επιμέρους αδίκημα διπλασιάζεται, και
 - η άδεια κυνηγιού τού στερείται αυτόματα για τουλάχιστο δέκα χρόνια, εκτός αν αιτιολογημένα το δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά.
-